

Dobro je třeba konat

Irena (37) prochází stanicí metra. Davy lidí. Jedni tam, druzí opačným směrem. Málem si zakopla o vlastní nohu, když se před ní objevil omšelý muž s hromadou časopisů v náručí. „Prosím, kupte si náš magazín, přispějete na dobrou věc,“ neartikulovaně a velmi pomalu k ní mluví. Na špinavou dlaň mu dopadlo pár drobných. „Paní, váš časopis...!“ U nejbližšího koše Irena časopis vyhodila. Ani se nepodívala, komu vlastně svojí troškou do mlýna pomohla.

Když šel *Adam (8)* odpoledne ze školy, uviděl paní učitelku. Neměl ji rád, měla tlusté brýle a často křičela. Ale venku svítilo slunce a ptáci zpívali, tak ji pozdravil. Usmála se.

„Co je to dobro? Když půjčím Aničce svoji bárbínu a ona je pak šťastná. A já taky, i když už na chvíli nemám žádnou bárbínu, se kterou bych si mohla hrát.“

Markétka (4)

Alena (16) každou středu a pátek chodí číst do domova důchodců. Její kamarádky to nechápu. Mají jiné koníčky. Nákupy, kluci, zábava. To všechno baví i Alenu. Ale ještě víc ji baví úsměv na těch starých tvářích, když dočte poslední stránku.

Hana (86) chodí o holi a nemá ráda velké křížovatky. Přechody jsou moc dlouhé a většinou je nestihne přejít včas. Řidiči pak zběsile troubí a to ji pak naskočí kapky potu. Naštěstí tam byl dneska ten mladý pán, co jí pomohl.

„Když jsem ho viděl, jak se celý vyhublý choulí v kotci... Ten jeho pohled. Řekl bych „psí oči“, kdyby to ovšem nebyl kocour. Teď už můj kocour.“

Pavel (46)

Adrian (26) je tělesně postižený a tráví svůj život na invalidním vozíku. Občas si přeje, aby měl jeho vozík aspoň o půl metru větší kola. Byl by pak vyšší a mohl by se dívat na lidi přímo. Možná by mu ten pohled někdo oplatil. Konečně.

Když *Lukáš (18)* nastoupí do tramvaje, někteří lidé si přitáhnou tašky k tělu. Nechápe proč. To, že má jinou barvu kůže, z něj přece automaticky zloděje nedělá.

„Všude tam, kde je člověk, je místo pro dobrý čin.“

Seneca Lucius Annaeus (4 př.n.l. - 65 n.l.)

Každé ráno, když se podívám do zrcadla, vidím člověka. Když jdu po ulici, potkávám spoustu lidí. Zním spoustu míst, které čekají na dobrý skutek. Na mnoho dobrých skutků. Věřím, že se dočkají. Poté se každé ráno můžeme všichni dívat do zrcadla a vidět odraz lidských bytostí. A být hrdí. Na sebe, na nás, na svět.